

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

De natuitate Christi. II Sermo. VIII

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

De nativitate Christi. II
Sermo. VIII

Inuenietis infan-
tem pānis inuolutū et possum in
psēpīo. *Luce. ii.* Si p̄siderare de-
bite vellēt frēs om̄ia op̄a diuinā in seip-
sis. eaq̄ rōnī oculo subtilius intueri ab
dubio inuenirem̄ nō solum ea facta nobis
reūliter s̄ etiā mirabiliter. Dicit em̄ *Aug.*
q̄ subducta et amota utilitate rerū creata/
rū homo facile inuenit mirabile virtutē di-
uinā in ip̄is. Ex q̄ p̄tz q̄ sic in creaturis ita
in p̄ibō t̄pis inueniunt̄ mirabilia tempa et
momenta. Inter q̄ multū mirabile est t̄ps
diei nativitatis xp̄i. de q̄ d̄z. *Heic dies quaz*
facit dñs. Sup̄ q̄ dicit *Lassiodor.* q̄ licet
dñs deus cunctos dies creauit singulari-
ter t̄m̄ banc fecisse d̄z q̄ p̄xp̄i dñi nativitate
fact̄ est in q̄ merito exultare et letari cōue-
nit. qm̄ in eo dyabolus vim p̄didit et mun-
dus salutem accepit. *Pecille.* In signum
cuius angeli hodie huius diei dignitatem
declarat̄ plura noua et seculis inaudita
fecisse legunt̄. Nam p̄mo in multa societa-
te apparuerunt. *Secundo* dulciter canau-
erunt. *Tertio* noua desideria attulerunt.
Quarto nos de salutis n̄re reparat̄e cer-
tificauerunt. dicentes pastoibz. *Inuenietis*
infantem pānis inuolutū. In q̄b verbis
tria tangunt̄. Primo angelus certificat ge-
nus humānū de expectatione desiderabili-
cū dicit. *Inuenietis.* Secdo. ponit et per-
hibet deu būanatū in vestitu et habitu mi-
rabili. q̄ inueniet̄ infantē pānis inuolutū
zc. *Tertio* assecurat de loco determinato et
humili. quia positum in psēpīo.

De primo sciendū
q̄ licet multa desiderabilia fuerunt generi
hūano ab inicio lapsus sui p̄posita. *Juxta*
illud ps. Q̄ multiplicit̄ tibi caro mea. *Nā*
fin̄ diversitatē defectū diuersumode desi-
derabant̄ solari. *Sic* em̄ dicit *Aug.* ibi
de. *Hō* fin̄ diuersos defectus corporis et aie
diuersumode desiderabat solari. t̄m̄ inter
oia desiderabilia mai⁹ fuit incarnationis xp̄i.
q̄ habita oia pariter cū illa generi hūano
venit. *Un illud* *Cap. vii.* *Venere* mibi
oia bona pariter cū illa. Et ideo sancti pa-
tres licet multis p̄solutionibz diuinis con-

solabant̄ et visitabant̄. tamen in compara-
tione nativitatis christi om̄ia pro nibilo
reputabantur. *Juxta illud Job. ix.* Dices
mei velociores fuerūt curloze. fugierunt et
non viderūt bonū. *Quod Greg.* tractans
nono libro *Moralū* dicit. Q̄ licet q̄ crea-
uit deus oia bona sunt. *Beū.* i. e. agmen ille q̄
creauit hec principale est summū bonū est.
qui cum habet om̄ia alia pro nibilo habet
tur. *Ex* quibz infero q̄ nativitas xp̄i ē do-
num maxime charitatis et pietatis diuine
Istud p̄z q̄z otiner oia bona secū. in cuius
compatōe cetera bona p̄ nibilo reputant̄.
vt dictū est. *Ex* q̄ p̄seq̄nefer infero q̄lz de
magna et multa signa dilectionis erga ho-
minē liberaliter ostendit. q̄ em̄ nob̄ dediſi
lū quō nō oia secum donauit. Nullibz in
tanta grām exhibuit sicut in nativitate su-
i. *Istud p̄z p̄b.* quia alibi creature i
p̄solutionē dabat. que in se finite solatio-
nū sunt. hodie aut̄ dedit. donū q̄ mal⁹ co-
gitari nō p̄t. *Vnde ē q̄ ap̄ls appellat̄ numia*
caritate Eph. ii. *Propt̄ numia inq̄t charita*
tē q̄ dilexit nos zc. *Secdo* p̄ncipalit̄ infero
q̄lz mīla dona data sint sc̄is p̄ibz ab ini-
cio mīdi in veteri testamēto. in isto ē maius
qd datū est in noua lege xp̄ianis. *Istud p̄z*
q̄ illi habuerūt t̄m̄ p̄missa. nos autem ex-
hibita. Illi in spe. nos i re. *Un* *Rue. xxiiij.*
dit̄ *Balaam.* *Videbo eum sed nō modo*
Et salvator Luce. x. *Multi reges et p̄pe*
te voluerūt h̄ videre et non viderūt. *Ex* q̄
infero q̄ hoies huius t̄pis plus obligant̄
deo ad seruendū q̄ illi veteris legi. *Pace*
h̄. quia deū et creatorē suum habent in car-
ne p̄pria. et sic familiarit̄. *Un* tenent̄ cor-
pora eoz plus et magis in sanctitate et iusti-
cia fuare q̄ illi. *In signū h̄* oēs sodomite
nocte nativitatis xp̄i subito perierunt. *Ad*
significandū fm Augu. q̄ de⁹ voluit huma-
na naturam de cetero in magna honestate
p̄suare. *O si dictū fuisset antiquis.* *Inueni*
etis infante. Quantū putas fuissent gau-
si. si eis dictū fuisset t̄m̄ expecta h̄ modicū.
Isa. xxviii. Nobis autē d̄z. *Querite et inue*
nietis. Et in h̄ apparet magna xp̄ianoz gra-
q̄ deū habent qdāmodo ad planū. *Qui*
d̄z Bath. vii. et Lu. xj. Qui q̄rit inuenit et
pulsanti aperiet. *Sic diceris.* *Un* est q̄
sc̄i p̄s nō potuerūt mereri incarnationē
xp̄i. *Rūdeo fm Tho. sup. iii.* *finiaz. dist. iii.*
q̄. ar. j. ex tribus. *Primo.* quia meritum

De nativitate christi

In hoie non se extedit ad totam humanam sed incarnationem medicamentum totius generis humani. quod non potuit ab aliquo homine puro mereari. Secundum quod incarnationem quodammodo est principium merendi. igitur non potest cadere sub merito. quia opera merita habent efficaciam a Christo. Tertio quod meritum humanum non extedit se ultra predictum in humanis. quod in his existit. ut aliquis mereatur aliquam diuinam bonitatem pricipiatem sicut quod tota plenitudo deitatis habitet in hoie. Et excedit predictorum humanarum et omne meritum humanum. quod nullo modo potest cadere sub merito. Ex predicto quod incarnationem est opus soli misericordie et gratiae divinae. Unde ad Tertium Apparuit gratia saluatorum nostrorum non et obligo iusticie quod fecimus recte. Unde Thomas super iudicium dicit. Iudicavit ut Christus non posset incarnare nisi eo tempore quod factum est. Primum. ut defectum suum agnouisset primo in cognitione. et hoc tempore legis naturae. Secundum in secunda. et hoc tempore legi scripturae. Unde ista duo fuerat quae preparato ad incarnationem.

Dixi secundo quod in spiritibus premissis angelis ponit deum humanatum in habitu mirabilium. quod a infante panis involutum. Vere magnum et mirabile opus incarnationis dominie tamquam ex parte generationis. quod genitus est a etate ex parte modi generandi. Primum ex parte generationis. Nam mirabile fuit quod mulier sine viro conceperit. quod sapienties homo manifestum. quod in parte clausa permanebat. quod pariendo dolor non sensit. et quod in parte et filia sit fuit. Hoc est porta quam vidit Ezechiel perpetuo clausum. quam nemo perfraluit nisi solus deus. Secundum ex parte generationis. quod ut dicit Bernardus. Ecce non antiquum. et non nullum intera. Eternum quod persona filii. Antiquum quod caro ab Adam. Et nouum quod anima. Itē plus circa sunt mirabilia deo et homini et proprio. fides et cor humanum ibi summa maiestas humana humilitate est. virtus in firmata. immensitas benevolencia. sapientia mutata facta et eternitas iniciata. Unde Isaia. Et secundum. Vocabilis admirabilis de fortis. Tertio ex parte modi generandi. Eius enim genus fuit supra naturam. quod proprio conceperit. Super rationem. quod deum genuit. Super humanam predictam. quod sine dolore conceperit et peperit. Super supernitudinem. quod de spiritu conceperit. et sic quatuor modum mirabile. producendi homines omnibus. Primus ei fuit sine viro et semina ut Adam. Secundus de semina sine viro ut Christus. Quo ad hunc secundum. in quolibet. quod nativitas Christi est

de perfectae accidentali mundi. quod iste modus non dum fuit. producendi homines. Ex his infero quod in nativitate Christi plura quam alibi in aliquo opere Christi occurserunt miracula et rerum. Primum quod de abscinditur a scelto fuit visibilis modus. Ad quod significandum natum est in domo agra sine hostio. Unde dictum est Inuenientur. quod cum puerus fuit Isaia. Veretur tu es de abscinditur. Job xxxv. Ecce de magnus vincens sciens nostrum. Secundum mirabile. quod de alter inclinatur et recessus in psepio. Unde pater quod facile iuenerit. ps. Inclina celos tuos et descendere. Tertium mirabile. quod de magnus factus est puerus laudari possit a nobis. ps. Magnus dominus et laudabilis natus. Quartum mirabile. quod de fortis sic ab homine involutus. ut securus ad eum accedamus. et quod ligatus manib[us] et pedibus. prius dicebat prophetam. A fortitudine manus tue ego defecui. hodie vero de Glorietate ad me oculis. Quintum mirabile. quod de nimis facundus cui non potuit hominem rendere ynu[m] p[er] mille factus est qui misit. Unde de. Invenientur instantes qui non fante. pone sibi eum. quod videt et non rendebit tibi. Sextum mirabile. quod de iracundus factus est maluerit. Prior dicens. bat in p[ro]positu[m] suis nouit praeterea tue tue. hodie vero de David. xi. Discite a me quod misit mihi. Ex his infero quod nativitas Christi est opus mirabile non tam summe curiositas sed etiam utilitas. patrum quod oia quod ibi facta sunt ad humanam utilitatem facta sunt. ut supra.

Dixi tertio quod in spiritu angelus securat homines de loco determinato et humili nativitas Christi. eum de Positum in psepio. Magna humilitas inter duo atalia iacere. in duro psepio. in domo communis. quod oia voluit facere ad ostendendum suam humilitatem. et ad premendam seculi superbiam et vanitatem. Sicut enim p[ro]mus homo amissus honores diuinitas et delicias per viam per quam nunquam potuit acquirere. quia honores per superbiam. diuinitas per auariciam. delicias per luxuriam voluit adipisci. Ita contra Christus venit in mundum triplici via contraria. scilicet paupertatis contra mundum. humiliatis et dyabolum. aperitatis et carnem. Propter quod de eo dicitur Hebrews. x. quod iniciauit nobis viam honestam. Ex quo in infero finaliter quod nativitas Christi fuit opus desiderabile expectantibus. sicut deductum est in primo membro. Secundum in infero quod non solum est opus desiderabile expectantibus. sed etiam mirabile et exemplaribus. Patet ex secundo membro.

Tertio infero q̄ nō solū est desiderabile et mirabile, sed etiā insug est opus imitabile proficere volentib⁹. Nam datū est in exemplum omnib⁹ statib⁹. Unde q̄ volūtū munīdum premnere, honores abūcere, carnem subūcere xp̄m intueant̄. Omnia enim circa eū sunt humilima. Nam ad cōfusionem superbie nře voluit nasci ex modica gente, in modica ciuitate, ex paupcula marre, in vili tugurio, in pannis rudibus, in duro p̄sepio, in cōmuni diuersorio. Unde Aug⁹ dicit q̄ exq̄ homines dīnitias appetebant, ido paup̄ esse voluit, honorib⁹ inhiabāt, rex noluit fieri, mala om̄ia fugiebant, ideo om̄ia mala sustinuit. Et his pater q̄ volens esse particeps gaudī p̄nitē tria debet habere p̄cipua quib⁹ poterit xp̄m innuenire. Primo ut sit paup̄ et humili in sua reperatōe. Hoc significat infans inuentus. Secō ut sit paup̄ et p̄temptor secularis vanitatis. Hoc significat inuolutio pannoꝝ. Tertio q̄ sic vice tempate et p̄ deo patiens aspera. Hoc significat in propio positus. Ex quo pater q̄ triplices hoies excludunt a p̄fici solēnitati. Primo supbi et inflati d̄ se p̄sumētes. Secō divites auari insatiables de pecunij cogitātes. Tertio delicates et luxuriosi voluptatib⁹ vacantes. Que tria nos abiuentes tristib⁹ p̄dictis insistamus, quatenus xp̄m hodie natū innenire increamur, sc̄.

Sermo. III

Eccl. Job. i. Si p̄siderem⁹ fratres charissimi p̄sentis solēnitatis beneficia nobis a deo exhibita, nō solū ad gratiarū actiones p̄ rants beneficiis assurgere, sed etiā tam miram q̄s mirabile bonitatem nobis misericorditer ostēsam admirari atq̄ stupere p̄uenit. Dico nāq̄ mō sed gratioso p̄terat affectu rota sancta trinitas incarnatōe filij dei eterni p̄bi ordinavit p̄ qđ bonitatē suā immēsam nob̄ cōmunicauit et ab eterno mortis interitu q̄ fuim⁹ addicti tā sapiēter q̄s clementer p̄suauit et liberavit, sicut lat⁹ deducit. **Seru. II.** d̄ amo re dei, ca. q̄, dices in hec p̄ba. **Cū** bonitas diuina multis infinitis bonis abundaret, et offerret ea omnib⁹, nec esset q̄ recipere vel sc̄ire recipere vel doceret recipere, nec q̄ illuc

posset ascendere ubi dona hec distribuūt qui huic posset deferre. Opus em̄ erat me/ diatore inter nos et deū, p̄ q̄ nostra bo/ na opera appropinquarent deo, et bona dei nobis. Inuit ergo consilii tota trinitas, cōsilium illud de quo p̄pha dicit. Consilium antiquū verū fuit. Videbat quippe deus quantū ad hominem om̄ia cōfusa, om̄ia tur/ bata, nichil stare in loco suo, nihil p̄cedere ordine suo. Videbat hominem in regione dissimilitudinis tam longe ut p̄ se nec pos/ set nec scire redire. Angelus em̄ p̄fumes/ bat similitudinē dei dices. Ponam sedem meā ad aquilonem et ero similis altissimo. Homo similiter deus esse voluit cui p̄sua/ sum erat esse sicut dū. Ergo ne inquit de⁹ filius me⁹ sp̄leōdor glorie mee et figura sub/ stantie mee in ip̄a mei similitudine tot ba/ bebit et pares et socios. Precipital⁹ ē rite/ q̄ tam homo q̄s angelus. Videlis ymagō dei filius angelū et hominē q̄ factuerat ad ymagines (non m̄ q̄ ip̄a ymagō dei essent) q̄ inordinari ymaginis et similitudinis ei⁹ appetitus perisse, heu inquit sola miseria ca/ ret inuidia, sed subueniendū est ei cui sub/ venire nō phibet iustitia. Exhibeo igit̄ me homini hominē despectū et nouissimū vi/ rorū, virū, dolorū et scientie infirmitatē, et ut zelet̄ immittat in me humilitatē per quā pueniat ad gloriam. **Hec Seru.** Et quibus verbis colliguntur breuerit̄ et incarnatio p̄/ bi hodie sacra nobis, matrice grām pietat/ is ostendū in eo q̄ dictū est. Cum homo et se nō haberet recuperatiōis remedium, deī filius homo sacrus eius ruine compa/ triens ip̄m recōcliauit. Unde ppter h̄ p̄būz illō diuī mēt̄ a seculo absconditū nobis factū est caro visibilis ut mediū ille faceret inter deū et hoies; more boni mediatoris et p̄sonam induit et actu factus est hō. Circa materia sermonis de generatiōe verbi dū/ unī insistentes, triplice p̄sideratiōem ob/ tuabim⁹ xp̄ifidelib⁹, p̄futurā, alioz doco/ ribo reliqntes. Hō alta sapientēs h̄ būlib⁹ p̄sentieres, ne qđ absit rāq̄ temerari p̄scrutatores op̄rūmamur a gl̄ia. Seneratoz illā/ diuini p̄bi in naēa diuina q̄s enarrabit. Hā/ z si licet scire q̄z dei filius de deo p̄ne nat⁹ sit non m̄ licet scire modū quo nat⁹ sit. Credi/ p̄ illa generatio, inq̄ri non p̄t. Inq̄ti Am/ bozī in li. 3 gentiles. Ad sp̄ale igit̄ genera/ tiōz p̄bi di hodie sc̄az p̄tētes, alōvenientes